

FARNI LIST

župnije Dolnji Logatec

Letnik 34, št. 3
MAREC 2014

V TEJ ŠTEVILKI:

- ⇒ **POST**
- ⇒ **FRANČIŠEK**
- ⇒ **NAJMLAJŠI**
- ⇒ **NAJSTAREJŠI**

POSTNI ČAS JE ČAS OČIŠČENJA V LJUBEZNI

Postni čas in post ni le v odrekanju stvarem, ampak je v tem, da vse delamo iz ljubezni in hvaležnosti do Jezusa.

Blagor tistemu, ki ve, kaj se pravi ljubiti Jezusa in zaradi njega prezirati samega.

Zaradi Ljubljene-ga (Jezusa) moramo zapustiti vse, kar ljubimo, saj Jezus hoče, da njega ljubimo nad vse.

V ljubezni do Jezusa se nam ne bo težko odreči vsemu, kar nas ovira do te ljubezni.

Ljubezen do česar koli ustvarjenega je varljiva in nestalna; ljubezen do Jezusa pa je zvesta in stanovitna. Kdor se oklepa ustvarjenega in se v ničemer ne zna odreči, bo s tem, česar se oklepa, omahnil in padel. Kdor pa objame Jezusa, bo stal trdno na veke. To je pot odpovedi minljivemu, ki nas pripelje do tega, da se lahko oklenemo neminljivega. Ljubi in obdrži za prijatelja njega, ki te ne bo zapustil; tudi če se vsi odvrnejo od tebe, on te ne bo zapustil in

DOGODKI V VRTCU

ne bo dopustil, da bi se nazadnje pogubil.

Post je Jezusova šola, v kateri nas uči odpovedovati se vsemu, kar nas zasužnjuje, in vse delati v njegovi ljubezni, ki nas osvobaja. To pomeni iti preko smrti, umiranja sebi, da bi živeli s Kristusom.

V postnem času nas Kristus prek križev in trpljenja vzgaja za prehod iz sužnosti greha v svobodo vstajenja. Za prehod iz teme tega propadljivega mračnega življenja v neskončno luč večnega življenja.

*Župnik
Janez Kompare*

Velikokrat me zanese in mi misli uidejo v otroška leta. Primerjam se z otroci, ki v današnjem času brezbrizno tekajo naokoli. Ugotovila sem, da vsak čas prinese dobre in slabe strani. V času moje mladosti smo živeli bolj skromno in hvala Bogu znamo tako živeti še danes. A danes imajo otroci namesto skromnosti drugačne vrline. Rada bi opisala dogodke, ki so se dogajali v Miklavževem vrtcu in za katere so se vzgojiteljice zelo zelo žrtvovale. Za take stvari smo mi bili včasih prikrajšani.

Šli smo namreč na nočni pohod z lučkami. Otroke so spremljali s starši in nekateri stari starši. Bilo je prijetno popoldansko

družinsko srečanje.

Vzgojiteljice so bile zelo prizadevne, pripravile so skrite zaklade, postavile različne točke in naloge pri katerih se je ugibalo, pelo in še kaj. Šli smo od cerkve do kapelice pod Sekirico. Ha, tam nas je pričakalo pravo presenečenje. Ker je bilo kar hladno, so nam pripravili čaj, kekse, za nas večje pa tudi nekaj krepkega. Vsi smo zelo uživali, bilo je enkratno. Doma smo imeli kar nekaj dni temo za pogovor.

Vzgojiteljicam se za njihov trud zahvaljujem, zahvala velja tudi za lepo božičnico. Verjamem, da je bilo v to delo vloženega veliko truda, energije in tudi ljubezni.

HVALA!

Babica

KOLOFON:

Izdaja: župnija Dolnji Logatec

Odgovarja: Janez Kompare

Glavni urednik: Alen Širca

Naklada: 700 kos

Spletni naslov: <http://zupnija-dolnji-logatec.rkc.si/>

Prispevke pošljite na naslov: farni.list.logatec@gmail.com do 15. v mesecu.

S papežem Frančiškom na poti vere

POSTAL JE UBOG, DA BI MI OBOGATELI PO NJEGOVM UBOŠTVU

Postni čas je spokorni čas, v katerem več premišljujemo o pomenu Kristusovega trpljenja in njegove smrti na križu. Naše notranje prizadevanje se na zunaj izraža v poglobljeni molitvi, postu in dobrih delih. Papež Frančišek nam v svoji poslanici za postni čas, ki nosi naslov *Postal je ubog, da bi mi obogateli po njegovem uboštvu* govori o treh tipih revščine: materi-

alni, moralni in duhovni in nas spodbuja, da z ljubeznijo pomagamo premagovati vse tri vrste revščine.

Papež izhaja iz besed apostola Pavla Korinčanom: »Saj vendar poznate milost našega Gospoda Jezusa Kristusa! Bogat je bil, pa je zaradi vas postal ubog, da bi vi obogateli po njegovem uboštvu« (2 Kor 8,9). Pavlove besede nam danes govorijo, da se Bog ne razodeva

preko moči in bogastva tega sveta, ampak preko slabotnosti in uboštvu. Kristus, Božji Sin, je postal ubog, prišel je med nas in nam postal enak. Jezus je postal ubog zato, da bi mi obogateli po njegovem uboštvu. To je Božja logika, logika ljubezni, logika učlovečenja in križa. Uboštvo, s katerim nas Jezus osvobaja in bogati, je njegov način, kako nas ljubi in nam je blizu. To, kar

S papežem Frančiškom na poti vere

nam daje resnično svobodo, zveličanje in srečo, je njegova ljubezen sočutja, nežnosti in delitve z nami. Jezusovo uboštvo, ki nas bogati, je to, da je postal meso, da je nase vzela naše slabosti in grehe ter nam spregovoril o neskončnem Božjem usmiljenju. In kadar nas Jezus vabi, da sprejmemo nase njegov »prijeten jarem«, nas vabi, da se obogatimo s tem »bogatim uboštvom« in »ubogim bogastvom«, da z njim delimo njegovega Duha.

Tudi danes Bog rešuje človeka in svet po uboštvu Kristusa, ki postaja ubog v zakramentih, Besedi in Cerkvi, ki je ljudstvo ubogih. Božje bogastvo ne more priti po našem bogastvu, ampak vedno in samo po našem uboštvu, osebni in skupni. V posnemanju našega Učitelja smo kristjani poklicani, da vidimo revščino bratov in sester, se je dotaknemo, jo vzamemo nase in konkretno

delamo, da bi jo omilili. Revščina ni enako kot uboštvo: revščina je uboštvo brez zaupanja, solidarnosti in upanja, poudari Frančišek in nakaže tri vrste revščine: materialna, moralna in duhovna.

Materialna revščina je najbolj vidna, saj človek nima dovolj hrane, vode, ustreznih higienskih razmer, dela, možnosti razvoja in kulturne rasti. Ob takih razmerah Cerkev nudi svoje služenje v širokem smislu – torej si prizadeva, da na svetu prenehajo kršitve človekovega dostojanstva, diskriminacija in nasilje. Moralna revščina ni prav nič manj zaskrbljujoča. Papež tu opozarja na številne družine, ki propadajo zato, ker so predvsem mladi ujeti v alkohol, mamila, igre na srečo in pornografijo. Mnoge v moralno revščino prisilijo nepravilne družbene razmere, pomanjkanje dela, ki jim odvzema dostojanstvo prinašanja kruha do-

mov, in neenakost pravic do izobraževanja in zdravstvenih storitev. Z moralno revščino je pogosto povezana tudi duhovna revščina, do katere pride takrat, ko se oddaljimo od Boga in zavrnamo njegovo ljubezen. Če mislimo, da ne potrebujemo Boga, ki nas po Kristusu drži za roko, da smo dovolj sami sebi, se napotimo po poti, ki vodi v polom. Pravi proti strup za to pa je Evangelij, ki kristjana obvezuje, da osvobajajoče oznanilo ponese v vsako okolje.

Papež Frančišek ob koncu poslanice pravi, da je postni čas priložnost, da se vprašamo, katerim stvarjem se lahko odpovemo, da bi pomagali drugim. Opozarja pa tudi na spokorniško razsežnost. Kristjani smo poklicani, da z ljubeznijo pomagamo premagovati vse tri vrste revščine, še dodaja papež.

*Povzeto po
Radio Vatikan.*

SVETO PISMO – OGENJ IN HRANA LJUBEZNI

Zadnjo nedeljo v mesecu januarju vsako leto obhajamo nedeljo Svetega pisma. Sveto pismo je živa Božja beseda, je živi Kristus, ki po branju in poslušanju Božje besede vstopa v naše srce, v našega duha, nas nagovarja in preoblikuje naša srca.

S to mislijo smo na januarsko Nikolajevo srečanje povabili enega naših največjih poznavalcev Svetega pisma, prof. Maksimilijan Matjaža.

Spregovoril nam je o najbolj razširjeni, v več kot 2500 jezikov

prevedeni knjigi, o Svetem pismu. Sveto pismo je beseda življenja, ki lahko, če jo vzamemo resno, spreminja naša življenja.

Za izhodišče je predavatelj prebral odlomek iz knjige razodetja (Raz 10,9), ki pove o tem, kakšne vrste hrana je Božja beseda: »Glas, ki sem ga slišal iz nebes, mi je spet spregovoril in rekel: Stopi in vzemi odprto knjižico; ta je v roki angela, ki stoji na morju in na zemlji. Stopil sem k angelu in mu rekel, naj mi dá

knjižico. In rekel mi je: Vzemi jo in pojelj! V trebuhu te bo grenila, toda v ustih bo sladka kot med. Tedaj sem vzel iz angelove roke knjižico in jo pojedel; v mojih ustih je bila sladka kot med. A ko sem jo pojedel, me je v trebuhu zagrenilo.« (Raz 10,8–10)

To klasično hebrejsko podobo je predavatelj primerjal s hrano, ki nam ob zaužitju in presnovi da energijo za življenje. Z Božjo besedo je podobno – ko jo beremo in poslušamo, iščemo najprej besede tolažbe, ki so lepe, sladke. A ko se

dlje časa ustavljamo ob prebranem besedilu, se nam začnejo odpirati vprašanja, beseda nas razgali, v nas želi spodbuditi spremembo, napredovanje, odločitev. Ta sprememba pa je lahko najprej videti neprijetna, saj nas vabi iz vsakdanjih, ustaljenih ravnanj, a kmalu spoznamo, da je namenjena za našo rast.

Predavatelj je navedel več razlogov, zakaj tako redko segamo po Svetem pismu. Prvi razlog je ta, da jemljemo Sveto pismo zgolj kot zgodovinsko knjigo in nas zato toliko ne zanima. Vendar Sveto pismo ni samo zgodovinska knjiga, ampak je aktualna prav v tem trenutku, v katerem se nahajamo kot družba in kot posamezniki.

Drugi razlog je v tem, da se nam zdi Sveto pismo nerazumljivo prezahtevno, ker nimamo potrebne znanja. Božjo besedo pa lahko ra-

zumemo šele, če vanjo najprej vstopimo. Spomnimo se, da so Sveto pismo prebirale že naše stare mame in to brez kakšnega posebnega znanja, a predano in s srcem. Seveda bomo resnico o življenju, človeku in Bogu, ki je zapisana v Svetem pismu, lažje razumeli, če bomo poglobljali svojo krščansko izobrazbo (npr. na biblični skupini).

Tretji razlog je naša šibka vera. Če bi zares zaupali Avtorju te Besede, bi vsako besedo razumeli kot božji nagovor meni osebno in bi vsakič znova hrepeneli po njem.

Četrti razlog so osnovne značilnosti Božje besede, ki ni vedno prijetna, nas ne uspava, ampak nas dramati. In ko se dotakne našega »žulja«, tudi vznemirja. Kadar prebranega ne razumemo, se sami odločimo, ali bomo Sveto pismo preprosto zaprli ali pa se

vanj še bolj zakopali, dokler ne bomo našli odgovorov.

V Svetem pismu je veliko odlomkov, ki govorijo o ostrini božje besede, npr.: *»Božja beseda je namreč živa in dejavna, ostrejša kakor vsak dvorezen meč in zareže do ločitve duše in duha, sklepov in mozga ter presoja vzgibe in misli srca. Ni je namreč stvari, ki bi bila nevidna pred njim. Pred njegovimi očmi je vse razgaljeno in odkrito. Njemu bomo dajali odgovor.«* (Heb 4,12–13)

Predavatelj je opozoril na pomembno dejstvo, da se zavedamo, kdo stoji za to Božjo besedo – to ni beseda sodnika ali paznika, ki bi nas nadzoroval in spravljal v zadrego. To je beseda tistega, ki nas je ustvaril, ki nas ljubi in nam želi dati vse. To je beseda našega Očeta, ki nam odpira oči in srce.

Predavatelj nas je kar malo vznemiril

z vprašanjem, ali si Božjo besedo, ki nas vodi k spreobrnjenju, k spreminjanju, k odločitvam, k napredku, kar pa ni prijetno, upamo sprejeti. V nadaljevanju je podal nekaj nasvetov, kako naj začnemo brati Sveto pismo. Pravi, da preprosto tako, da začnemo z branjem. Že danes in ne šele jutri. Lep primer neizpolnjenih obljub je prilika iz Matejevega evangelija.

»Kaj se vam zdi? Nekdo je imel dva sina. Stopil je k prvemu in rekel: ›Sin, pojdi danes delat v vinograd!‹ Ta je odgovoril: ›Nočem.‹ Toda pozneje se je premislil in šel. Stopil je k drugemu in rekel isto. Ta je odgovoril: ›Grem, gospod, vendar ni šel.‹ Kateri od teh dveh je izpolnil očetovo voljo?‹ Rekli so: ›Prvi.‹ Jezus jim je dejal: ›Resnično, povem vam: Cestninarji in vlačuge pojdejo pred vami v Božje kraljestvo.« (Mt 21,28–31)

V tem odlomku se skriva drža tudi nas, vernih, kristjanov. Kje se kristjani najdemo v tej priliki? Kot drugi sin lahko tudi mi hitro naredimo sklep, odločitev (ker smo dobri in nočemo biti podobni uporniku). Zdi se nam, da je naš sklep/obljuba že dejanje. Pa ni. Je potuha, ki se začne spreminjati v prevaro, ki lahko traja celo življenje. Za razliko od drugega, pa je prvi sin odločno odgovoril z »nočem«, a je o tej besedi razmišljal, se spreobrnil, kasneje šel in naredil.

Predavatelj se je ustavil tudi pri odlomku o usmiljenem Samarijanu in osvetlil osnovo Jezusove pedagogike, ki učitelju postave na vprašanje »Kaj naj storim, da dosežem večno življenje?« (Lk 10,25) ni dal direktnega odgovora, ampak ga je vprašal: »Kaj je pisano v postavi? Kako bereš?« (Lk 10,26), in ga s tem prebudil ter

pozornost obrnil na njegovo življenje.

Jezus mu nato odgovori s priliko o usmiljenem Samarijanu. Tudi v tej priliki se kaj hitro prepoznamo. Vidimo veliko znamenj, a namesto, da bi kaj konkretnega storili, se preveč sprašujemo in razpravljamo.

Na koncu pismo-uk vendarle dobi odgovor: »Jezus mu je rekel: »Pojdi in ti delaj prav tako!« (Lk 10,37). Ta odgovor velja za vsakega od nas – potrebno je biti konkreten v dejanjih!

Kot spodbudo nam je predavatelj navedel pet korakov branja Svetega pisma v Duhu in ljubezni.

Prvi korak je imeti **željo po srečanju z Besedo življenja**. Beseda je Ljubezen, ki me vidi, me ljubi, me gradi, me spodbuja, mi daje varnost ... Če to Besedo prepoznamo kot Ljubezen, nas bo pritegnila in ob

prebiranju tudi prečiščevala.

Branje in pomnjenje prebranega je drugi korak. Ko Božji besedi prisluhnemo in utihnemo v sebi, jo bomo lahko sprejeli za svojo. Besedo si tudi zapomnimo, se je učimo na pamet. Le tako nam bo lahko v času stiske in preizkušenj Beseda, ki jo nosimo v srcu, v pomoč in tolažbo.

Tretji korak je, da branje Svetega pisma **vedno spremlja molitev**. Božjo besedo, ki jo sprejemamo z očmi in ušesi, lahko ponotranjimo. Tako pronica v našo notranjost in postaja naše življenje.

Četrty korak je zavedanje, da je vera dar, in da je za ta dar treba vedno znova prositi in si prizadevati za izpolnjevanje Besede v vsakdanjem življenju. Izročanje Bogu in odpiranje Božjemu krepni odnos med Bogom in človekom, krepni našo

vero in opogumlja, da naredimo še zadnji korak.

Ker je Božja beseda hrana (duhovna), je pomembno, da to hrano **ponesemo tudi drugim** (v naše domove, na delovna mesta, šole ...). Molitev se ne konča v meni. Pošilja nas v življenje z zagotovilom: »Jaz sem z vami vse dni do konca sveta.« (Mt 28,20).

Pet korakov je pot, ki jo vedno znova začnemo, je trening branja, poslušanja in izpolnjevanja Božje besede, naše življenje pa dobiva okus ljubezni, veselja, miru, potrpežljivosti, blágoti, dobrotljivosti ... (prim Gal 5,22).

Predavatelj nas je v sklepu predavanja povabil k branju Svetega pisma z besedami iz Markovega evangelija: »Dobri učitelj, kaj naj storim ... Pojdi, nato pridi in hodi za menoj!« (prim. Mr 10, 17 sl.) Povabil nas je, naj

odpremo Sveto pismo in začnemo delati korake zaupanja, korake po poti ljubezni! In zaključil s stavkom Benedikta XVI.: Bog je ljubezen!

Dragi bralci, morda vas je Božja beseda že vznemirila, morda vas je predavatelj navdušil za branje Svetega pisma, ali pa vas je predramilo nočno branje Božje besede v župnijski cerkvi.

Vsak, ki si želi, da bi ga Beseda vznemirjala vsaj »dvakrat mesečno«, se lahko pridruži srečanjem biblične skupine, 1. in 3. sredo v knjižnici Doma Marije in Marte.

Naj Sveto pismo postane tudi knjiga vašega življenja!

Naj vam bo Božja beseda-»luč, ki sveti v temi« (Jn 1,5) in »svetilka našim nogam« (Ps 119,105).

Mladinski center svetega Nikolaja

V sklopu Nikolajevih srečanj Vas
župnija Dolnji Logatec vabi na predstavitev z naslovom

Z ROMARSKIH POTI

četrtek, 20. marca, ob 19. uri
v Jožefovi dvorani medgeneracijskega doma.

na kateri bodo sodelovali
romarji in poznavalci Jakobovih poti:

Zdenko Jakop,
Marjeta in Metodij Rigler ter
Bogdan Vidmar.

Jakobova pot je ena najstarejših in največjih množičnih poti, ki že več kot tisoč let privlači romarje različnih ras, verskega prepričanja in starosti. Med njimi je zadnja leta vse več Slovencev, ki se je lotijo peš ali s kolesom. Jakobova pot ali El Camino de Santiago je skupno ime za več romarskih poti, ki so vodile do svetišča svetega Jakoba v Komposteli (Santiago pomeni sveti Jakob). Cerkev je v Galiciji na severozahodu Španije in je

bila poleg Rima in Jeruzalema tretje največje krščansko romarsko svetišče. Legenda pravi, da je leta 813 pastir iz Galicije opazil zvezdo, ki je sijala samo na neko polje. Na polju so odkrili marmornato grobnico, na kateri je bilo izklesano, da gre za posmrtno ostanke »Jakoba, sina Zebedeja in Salome«. Povsem verjetno je apostol Jakob šel do skrajnih mej takrat poznanega sveta oznanjati evangelij (v času med Jezusovim vstajenjem in letom 44,

ko je umrl mučeniške smrti).

Odločitev za romanje v Kompostelo za marsikoga pomeni konkreten korak na pot krščanske vere. Razlogi romarjev, ki se podajajo v Kompostelo so zelo različni, na koncu največkrat najdejo Boga in sami sebe. Romar ne šteje le prehojenih tisoč kilometrov, ampak se poda na pot, da doseže sveti kraj, kjer se je razodel Bog. Romarji se s poti vrnejo prerajeni z željo, da bi pot še kdaj prehodili. Romanje po

Jakobovih poteh nas uči skromnosti, ponižnosti in je prispodoba našega življenja, hoje proti nebeškemu Jeruzalemu. Romarji po Jakobovih poteh se srečujejo z raznoraznimi romarji iz vsega sveta, ki zaupajo v moč Boga in so odprti za ljubezen do bližnjega.

Predstavljena bo tudi slovenska Jakobova pot, kot del evropskih poti, ki so v srednjem veku vodile v Kompostelo, po kateri so naši predniki romali na grob apostola Jakoba, zavetnika romarjev in popotnikov. Slovenska Jakobova pot je sestavljena iz osrednjega »debla«, ki sega od Slovenske vasi pri Obrežju do Trsta, gorenjske veje od Ljubljane do Svetih Višarij, ter prekmursko-štajerske veje, ki slovensko pot poveže v obliko križa sv. Jakoba. Slišali bomo o zgodovini in pomenu bratovščin, ki so bile razvite tudi v Sloveniji od srednjega veka do Jožefa II. in Napoleona. Namen bratovščin sv. Jakoba je spodbujanje češčenja apostola Jako-

ba, izvedba romanj, pomoč romarjem in duhovna formacija članov bratovščine.

Pri nas deluje tudi Društvo prijateljev poti svetega Jakoba v Sloveniji, v katerem pravijo: »Slovenskega ozemlja ne bodo več delile meje in pozdravljale nas bodo še cerkvice sv. Jakoba st., ki so jih zgradili naši predniki na našem etničnem ozemlju, kjer se je govoril in se še govori slovenski jezik. Jakobova pot bo kot deblo drevesa z vejami in listjem, ki bo seglo v sleherno našo vas, na griče in holme, se vila po skritih dolinah in s pomočjo Jakobove poti bomo spoznavali našo zgodovino, kulturo, umetnost, ljudi in vse to počasi posredovali tudi romarjem in popotnikom iz drugih dežel.«

Večer bo bogat s fotografijami. Predstavljeno bo tudi romanje treh generacij (štirje vnuki, starši in stari starši).

SKRB ZA POPESTRITEV DNEVOV NAŠIH STAREJŠIH

V delovanju skupin za samopomoč skušamo popestriti dneve oskrbovancov naših domov in drugih starejših prebivalcev našega kraja. Preteklo leto so znamenovali trije večji dogodki. Odločili smo se pripraviti zanimivo popoldne s folkloro in baletom. Na pomoč sta nam priskočili prizadevni učiteljici Majda in Anita, in sicer sta pripravili nekaj plesov, ki so jih zaplesali osnovnošolski otroci. Tudi učenci baleta so nam prikazali, kaj znajo. Z igrico Butalci so popoldne popestrili učenci iz Rovt, za konec pa so zaplesali folkloristi iz Hotedršice. Oskrbovanci Doma Marije in Marte so bili nad tem dogodku navdušeni.

Drugi dogodek je bil izlet v Bistvo. Navadno obiščemo kraj, kjer je živel kdo od oskrbovancov

ali pa kraj, kjer je kaj zanimivega videti. Tokrat smo se skupaj z oskrbovanci doma v Grapovčniku odpravili na ogled bistrškega muzeja. Lepo si je bilo ogledati predmete, ki prikazujejo obrti iz starih časov. V prelepem vremenu smo se sprehodili po parku, se odpočili ob jezercu in si pripovedovali zgodbe iz življenja pred mnogimi leti. Ni manjkalo humorja in naše pesmi so se slišale daleč naokoli. Dan smo zaključili v bližnjem lokalnu, kjer je sledilo kosilo in nekaj veselih uric skupnega druženja.

Dnevi so hitro minilo in že je bil čas za martinovanje. V

velikem številu smo se zbrali v Jožefovi dvorani. Mateja nam je prebrala zgodbo o sv. Martinu. Vsi smo zbrano prisluhnili. Sledil je kviz in dva oskrbovanka, ki sta vedela največ pravih odgovorov, sta si prislužila nagrado. Potem smo se ob ocvirkovci in kuhanem vinu sproščeno družili. Peli smo tudi narodne pesmi, naši voditeljici Ivanka in Sonja pa sta zaigrale na harmoniko, ob kateri so se »zavrteli« celo »vozičkraji«.

Člani skupine Karitas pa smo organizirali posebno nedeljsko popoldne, ki ga že tradicionalno imenujemo »Dan služenja«. Tudi ta dan je v župnijski cer-

kvi prisostvovalo veliko ljudi iz obeh logaških domov. Sv. Mašo je daroval škof Anton Jamnik, bogoslužje pa je obogatilo petje otrok. Sledilo je srečanje v Jožefovi dvorani, kjer smo ob dobrotah, petju otroškega pevskega zbora in v družbi g. Škofa in g. Župnika preživeli nekaj čudovitih ur.

Lepo se je srečevati, se družiti in si tako popestriti dneve! Upamo, da bo v letošnjem letu, če bo Bog hotel, več takšnih dnevov, saj medgeneracijsko druženje bogati ves naš kraj.

A. M.

KOLEDAR

MAREC

2014

- 1. marec** – od 16.–18. ure čaščenje Najsvetejšega in spovedovanje;
- 2. marec – 8. NEDELJA MED LETOM**, sv. maša ob 8. in 10. uri, ob 14. uri večernice, ob 20. uri 1. zakonska skupina;
- 3. marec** – po sv. maši skupina KARITAS; ob 20. uri kateheti;
- 4. marec** – ob 18.30 uri verouk za starše in otroke 6. razreda 1. skupina, voditelji birmanških skupin;
- 5. marec – PEPELNICA**, začetek 40 dnevnega posta, pri sv. maši pepeljenje; ob 18.30 uri srečanje biblične skupine;
- 6. marec** – četrtek pred prvim petkom, ob 19. uri spokorno bogoslužje in spoved v cerkvi;
- 7. marec** – prvi petek – obisk bolnikov; ob 17.30 uri križev pot, po sv. maši molitvena skupina, ob 19. uri MLADINA, ob 20.30 uri študentje;
- 8. marec** – prva sobota – od 16.–18. uri čaščenje Najsvetejšega in spovedovanje;
- 9. marec – 1. POSTNA NEDELJA**, sv. maša ob 8. in 10. uri, ob 14. uri sv. križev pot, ob 19. uri 2. zakonska skupina;
- 10. marec** – ob 19. uri srečanje ŽPS – začetek devetdnevnic v čast sv. Jožefu;
- 11. marec** – kateheza za birmance in starše 1. skupina; ob 18.30 uri verouk za starše in otroke 6. razreda 2. skupina;
- 14. marec** – ob 17.30 uri sv. križev pot, po sv. maši molitvena skupina, ob 19. uri MLADINA; ob 20.30 uri ŠTUDENTJE;
- 15. marec** – od 16.–18. ure čaščenje Najsvetejšega in spovedovanje;
- 16. marec – 2. POSTNA NEDELJA**, sv. maša ob 8. in 10. uri, ob 14. uri sv. križev pot, ob 19. uri 3. zakonska skupina;
- 17. marec** – ob 20. uri priprava na sv. krst – spokorno bogoslužje;
- 18. marec** – kateheza za birmance in starše 2. skupina, ob 18.30 uri verouk za starše in otroke 6. razreda 3. skupina;
- 19. marec** – praznik sv. JOŽEFA, sv. maša ob 10. uri in 18. uri;
- 20. marec** – v Jožefovi dvorani PREDAVANJE za odrasle z naslovom »Z romarskih poti«;
- 21. marec** – ob 17.30 uri sv. križev pot, po sv. maši molitvena skupina, ob 19. uri MLADINA; ob 20.30 uri ŠTUDENTJE;
- 22. marec** – od 16.–18. ure čaščenje Najsvetejšega in spovedovanje;
- 23. marec – 3. POSTNA NEDELJA** – krstna, sv. maša ob 8. in 10. uri, ob 14. uri sv. križev pot, ob 20. uri 4. zakonska skupina;
- 25. marec – praznik GOSPODOVEGA OZNANJENJA**, sv. maša ob 10. in 18. uri;
- 28. marec** – ob 17.30 sv. križev pot, po sv. maši molitvena skupina, ob 19. uri MLADINA, ob 20.30 uri ŠTUDENTJE;
- 29. marec** – od 16.–18. uri čaščenje Najsvetejšega in spovedovanje;
- 30. marec – 4. POSTNA NEDELJA**, sv. maša ob 8. in 10. uri, ob 14. uri sv. križev pot;
- 31. marec** – po sv. maši ob 19. uri ogled verskega FILMA v Jožefovi dvorani, Vabljeni!